



# სამართლის განვითარების სამსახური

## სამსახურის გადამოწმენი

www.24hours.ge

# 24 საათი

ყოველდღიური

© საათი 24 საათი

გარამი, 19 ივნისი, 2005 წელი. №258 (1118)

ფასი 50 ლირი

### ამაზე

გასამართლებრივი  
აპცია გრძელდება



ორი დღის წინ თბილისში გაჩენილმა  
ნორქო - "ქალაქში მკვლელია" - არა  
მარტო მოსახლეების, არამედ იმ  
სახელმწიფო უწყებების  
ნირშიმადგრენებიც გააღდა, რომელთა  
უშუალო კომუნისტიკური შედის  
დედაქალაქში ბილიონდების გაკვრა.

A2

### აცხოვითი

"დავათით და  
გავასხოთ  
ახორციანი"



რუსეთის ფედერაციის სახელმწიფო  
სათაობირის გადაწყვეტილებით, 2006  
წლის ბოლქვებში გათვალისწინებულია  
საეცოალები სახსრები არასამთავრობო  
არაერთული მოგორინისაცემის  
დასავანის სპლატ, როგორც ქვეყნის  
შიგნით, ასევე, საზღვარგარეთ.

A3

საერთაშორისო იურიდიული  
ოფიციალური სტრასურგის  
ადამიანის უფლებათა  
ევროპის სასამართლოში  
კლიენტთა ინტერესების  
დაცვას ახორციელებს  
თავისი ნარმობადენლით  
საფრანგეთში.

### ამინდი

	19/11	20/11
თბილისი	17 ☀	15 ☁
თყიბული	19 ☁	18 ☁
სოხუმი	19 ☁	18 ☁
დაბისი	11 ☁	10 ☁
გორი	13 ☁	12 ☁
ოზი	13 ☁	11 ☁
ზეგანი	20 ☁	21 ☁
ახალია	17 ☀	15 ☁
გაბრი	16 ☁	16 ☁
სამარგალი	20 ☁	20 ☁

აცხოვითი ვალითის  
ოფიციალური კარსი  
დართან მიმორთავაში

ავტ. დოკუმენტი 1.7950  
ვალი 2.0977  
გირვანი სტანდ. 3.0714  
რამდენი 0.0622

ამაზე 1 A 2  
ამაზე 2 A 3  
ერთოველი გირვანი A 4  
ერთოველი გირვანი A 5  
ცორი ცორი A 6  
კვირა კვირა A 7  
სხვადასხვა A 8

მათანის ცაზე გაიშალა მთვარე ვარდივით...  
საჭირიბოში ცხენი დაფრთხა ცეცხლის ფეთებით,  
ჩოლოყაშვილმა დაიფერთხა მტვერი ნადიმის  
და ცის ვარსკვლავებს შეუშვირა ეპოლეტები.  
დათო მაღრაძე

დასაფლავების დღეს საფრანგეთში ყველა ქართველს  
გელზე ეკეთა ქაქეცას გამოსახულებიანი სამგლოვიარო  
ნიშანი, რომელიც სპეციალურად დაუკვეთეს.



ქაქუცა ჩოლოყაშვილი არც ერთი პოლიტიკური პარტიის წევრი არ ყოფილი. პოლიტიკიში იგი არც საზღვარგარეთ გარეულა. ისე კი, ყველაზე ახლო ურთიერთობა ეროვნულ-დემორატიულ წრეებთან და მათ ლიდერ სპირიდონ კედიასთან ჰქონდა, რომელსაც სამშობლობანვე მეგობრობდა.

ნათქვამს ნათლად მოწმობს პარიზში სპ. კედიას ოჯახში დაცული ქაქუცას ნერილები, რომლებიც სხვა საარქივო დოკუმენტებთან ერთად სპირიდონ კედიას ქალიშვილის, ქალბატონ თეო კედია-ჩიჯავაძის თავაზიანი თანხმობით რამდენიმე თვის წინ ჩვენ საფრანგეთდან სამშობლომი ჩამოვიტანეთ.

ზემოხსენებულ საარქივო მასალებში აღმოჩენილი ერთი მეტად საყურადღებო ჩანაწერი. ეს არის ქაქუცას დაკრძალვისას ეროვნულ გმირთან შეიციულების გამოსათხოვარი სიტყვა, რომელიც შეფიცულ შალვა ნებირიძის თხოვნით სპირიდონ კედიას დაუწერია, წაკითხვით კი გრიმა ბერიძემ წაიკითხა. აი, ეს სიტყვაც (ქვეყნიდება პირველად):

"ჩვენობ ბელადი! შენ რომ საქართველოს შავ ბედი შეები, იარაღი აისხი და ბრძოლად გახვედი, ჩვენ შენთან მოვედით და შემოგვიცეთ.

ერთ ხელში საქართველოს დროშა გეჭირა, მეორეში - ხმალი მამაპაპური...

გიორგი, განუხერებად შენთან ვიქენებოდით, სამშობლოს დახსნას შევწირებოდით და ჩვენი სიცოცხლე შენს განკარგულებას გადავეცით.

შენ იბრძოდი და ჩვენც გვაბრძოლებდი. ამზეც ჩამომავლობამ იღაპარა რაკოს...

ბელადო, დღეს შენ მშვიდი ხარ, წყნარი და უძრავი...

ვინც მოგანიჭა, მანვე მოგტაცა და უკან ჩაიბარა შენი ჯადო-სასწაული. ის, რამაც ერის უკვდავ მისწრაფებათა მებარალტრედ გაგხადა, მის საყურადღებო გადავაცია; ის, რაც მტერს რისხვას სცემდა, ხოლო შენ შეფიცულებს და მტერობლ ერს ვაჟუაცობისა და თავდადების შთაგონებას აძლევა; ის, რამაც ჩვენი ძვირფას ბელადო, ამიერიდან შენი უკვდავი ხსოვნა გვირგვინად ჩანაწერაში ისტორიას...

და ახლა უკვე შენი ცხელრის წინაშე ვართ თავმოყრილი... ვაი ჩვენ, ამ დღის შემსწრეთ...

ბელადო, დღეს განმეორებით ვფიცავთ სამშობლოს წმიდა წარსულს და მის ტანჯულ აღმოს; განმეორებით ვფიცავთ თავისუფალი საქართველოს მომავალ დიდებას და შენს დაუვარებარს, ძვირფას ხსოვნას - შენ საქმეს ჩვენ განვაგრძობთ.

ოღონდ, ბელადო, შენი უკვდავი სული ჩვენთან ამყოფე და შენი სიჩუმე ბრძოლის ხმად გამოვაყოლე, რომ კვლავ ერთად ვიყვნეთ, ერთად ვიბრძოთ და ერთად შემახოთ: დიდება საქართველოს!"

მოგვაწოდა ოთარ ჯანელიძე













კატეგორია იგნატოვა სარბოგიშვილი

# "ଡାକଟ୍ରନ୍କାଳୀ" ୨

რამდენიმე წლის წინ, როდესაც ტელევიზიონის ერთ-ერთ არხზე მულტიპლიკაციური სერიალი "დარდუბალა" გადიოდა, ამბობდნენ, რომ იმდროინდელ პრეზიდენტსა და პირველ ლედის ამ იუმორისტულ ანიმაციაზე საშინლად მწვავე რეაქცია ჰქონდათ. ამბობდნენ, რომ ოჯახის წევრები, დაახლოებული პირები, მომსახურე პერსონალი ყველა ხერხსა და ონეგს მიმართავდნენ, რათა "დარდუბალას" დაწყებისთვის ტელევიზორი სხვა არხზე გადაერთოთ, პრეზიდენტისა და მისი მეუღლის ყურადღება სხვა რამეზე გადაეტანათ და ამ თითქოსდა უწყინარი ხუმრობით გამოწვეული გალიზიანება აეცინათ. ჭორები ჭორებად დადიოდა, მაგრამ ერთხელ ყოფილმა პრეზიდენტმა ამ ჭორის სიმართლე თავადაც დაადასტურა და ტელეერთხოვთ აღიარა, რომ "დარდუბალა", არც მეტი, არც ნაკლები, უბრალოდ, ადამიანურად წყინდა - "არაა "დარდუბალა" საწყენი?! ხოდა, მეც მწყინს, მაგრამ ვითმენო!" თურმე საქართველოს პირველი პირი პერმანენტულად, კვირიდან კვირამდე ბავშვივით გაბუტული იყო და ჩვენ კი არ ვიცოდით.

"დარდუბალა" აღადგინეს და ხანგრძლივი ანონსირების შემდეგ, როგორც იქნა, ამ კვირაში "202"-ზე მისი ჩვენება შედგა. ოლონდ, ამჯერად მისი შარჟის ობიექტი არა ავად თუ კარგად ისტორიას ჩაბარებული შევარდნაძე, არამედ ახალი, რევოლუციური ხელისუფლება გახდა. არ ვიცი, ანიმაციურ ფილმზე მომუშავე სცენარისტთა, მხატვართა ჯგუფი შეიცვალა და, სამწუხაობდ, მკვეთრად შესუსტდა, არ ვიცი, ამ ხელისუფლების წარმატებები მართლაც იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ დიდად გაშარების სურვილს არ იწვევს, თუ, უბრალოდ, შიშის სინდრომა იმძლავრა (მაინც იდეის მთავარი აგტორი ციხეშია), მაგრამ ფაქტია, რომ აღდგენილ, განახლებულ "დარდუბალა-2"-ში ხელისუფალთა მწერივში სიარულის გარდა, ფაქტობრივად, არაფერზე გამცირებია. ვერც რაიმე ახალი, დღემდე უცნობი, შეუმჩნეველი, განსაკუთრებულად მნარედ "ჩავლებული", "მორტყმული" დავინახე. აბა, რა არის ახალი იმაში, რომ მაია ნადირაძე უცხო სიტყვებს სხვებზე ხშირად და თანაც ზოგჯერ არასწორადაც ხმარობს? ეს ხომ მას პირდაპირ ეთერში "დარდუბალაზე" ბევრად უფ-

რო მწარედ ლევან ბერძენიშვილმაც მიუთითა. მაშ რაღა საჭირო იყო ასეთი პრიმიტიული გამორჩება, როდესაც ქალბატონი დეპუტატი თითქმის ყოველ გამოსვლაში იუმორის-თვის შესანიშნავ ახალ-ახალ მასალას თავად იძლევა. განა ნაკლებად სასაცილოა ის ფაქტი, რომ ნადირაძემ არ იცის, ნებისმიერი სამართლებრივი კანონმდებლობა პირველ რიგში სწორედ საზოგადოების დაცვას და, აქედან გამომდინარე, დამნაშავეთა დასჯას გულისხმობს? როდესაც მომხიბის გამოყენების გარეგნობის ახალგაზრდა პოლიტიკოსმა ქალბატონმა უცხო სიტყვები არ იცის, მაგრამ უნდა რომ იცოდეს, ცდილობს, ამაში დასაცინი არაფერია. მაგრამ როდესაც ხალხის რჩეული კანონის უზენაეს დანიშნულებაში, მნიშვნელობაში ვერ ერკვევა, ეს უკვე სასაცილოც არის და სატირალიც.

ან რა არის ახალი ან მით უმეტეს სასაცილო იმაში, რომ პარლამენტის თავმჯდომარე იმერეთიდან, კონკრეტულად კი ქუთაისიდან გახლავთ? რად უნდა ამას "დარდუბალა"? ეს მთელმა საქართველომ ისედაც ვიცით და პარლამენტის ყოველდღიურ სხდომებზე, მის გამოსვლებში ვხედავთ. ან ქუ-

თაისში პრეზიდენტის ბოლო  
ვიზიტისას ვის დარჩა ნინო  
ბურჯანაძე შეუმჩნეველი? გა-  
იხსენეთ, ქუთაისის რიგითმა  
მოქალაქე ქალმა პრეტენზიე-  
ბით პარლამენტის თავმჯდო-  
მარეს რომ მიმართა, ის კი გა-  
ბრაზდა და, როგორც ამბობდენ,  
"მუნჯის ენა დედამ იცისო",  
სწორედ შესაბამისად უპასუ-  
ხა. ამ ფაქტთან დაკავშირებით  
კინოფილმი "გაზაფხულის  
ჩვიდეტი გაელვება" გამასხე-  
ნდა, სადაც ვითომდა გერმა-  
ნელი კეტის რუსულ წარმომა-  
ვლობას გესტაპო მისი სამშო-  
ბიარო ყვირილით ხვდება.  
ეტყობა, არის ისეთი ექსტრე-  
მალური მომენტები, სიტუა-  
ციები, როდესაც ყველაზე გა-  
მობრძმედილი ქალიც ვეღარ  
ტყუის. რადისტმა კეტმა საკუ-  
თარ თავზე კონტროლი მშო-  
ბიარობისას დაკარგა, პარლა-  
მენტის თავმჯდომარემ კი ქუ-  
თაისში გაპრაზებისას. მერე  
რა, ხდება ხოლმე. რა არის ამ-  
აში სასაცილო?

"დარდუბალა-2"-ში გიგა  
ბოკერიას მავნებლობაზე, კო-  
ლეგებისთვის სკამებზე ჭიკა-  
რტების დადებაზე კი გამეცი-  
ნა, მგონია, რომ პარლამენტში-  
ც ამითია დაკავებული. ანი-  
მაციური ბოკერიას ცელქობაშ  
ჩემი ერთი კლასელი მომაგო-  
ნა, რომელიც სწორედ ასეთი

წვრილმანი ბოროტებებით, მაგრამ პარალელურად ყველაზე სხარტი გონებით, ნიჭით, კარგი ნიშნებითა და მეგობრულობით გამოირჩეოდა. ასეთი ჩემი კლასელი იყო, თორემ არ გეგონოთ, გიგაზე ვამბობ. ისე კი, ცელქები უფრო მომხიბლელები არ არიან, ვიღრე მუდოები?

პირადი წევნისას, გაბრაზებისას კონტროლის, ზომიერების, იუმორის გრძნობას, ეტყობა, "დარდუბალას" ავტორებიც კარგავენ. აბა მეტი რითი შეიძლება აიხსნას ის მდაბიო "ხუმრობა", რომელიც ანიმაციურ ფილმში კობა ბექაურის პერსონაჟს ეხება. ამგვარი პირდაპირი, ნატურალიზმში გადასული პრიმიტიულობა, მგონია, რომ არაფერია, გარდა გემოვნების დეფიციტისა. ასანთის კოლოფებში ნაგულისხმევი ბექაურის ანალიზების შემხედვარეს არამცუუ არ გამეღიმა, არამედ ამ ავადსექნებულ დეპუტატზე მეტად "სახუმარო" იდეის ავტორები შემეცოდნენ და ცოტა შემეზიზღდნენ. არადა, ბექაურისნაირი საშარქო მასალის ასე უნიჭოდ გაფუჭება იქნებოდა?

"დარდუბალა" რომ "დარდუბალაა", ძალიან ბევრი, ზედმეტი გალაზღანდარება, შეთამაშება იმანაც კი ვერ გაუბედა. თუმცა, ერთი შემოქმედებითი ჯგუფისგან არ არის გასაკვირი, რას უნდა ველოდოთ, როდესაც საპარლამენტო ოპოზიციამაც კი, რომელიც თვეების განმავლობაში ჩვენს დასანახად დიდი ამბით ბაქიბუქობდა, პარლამენტში გამოძახებულ მინისტრს ერთი პრინციპული შეკითხვაც ვერ დაუსვა. არადა, გაიხსენეთ, რა ამბავში იყვნენ? ერთი მობრძანდეს და გვიპასუხოსო. პოდა, მობრძანდა და აქეთ უპასუხეს, ოღონდ აპლოდისმენტებით. ესეც თქვენი მერაბიშვილი, ესეც ოპოზიცია! სასაცილო აი ეს არის! "დარდუბალას" რაღა უნდა მოვთხოვოთ, კამიკაძე ხომ არ არის, ამიტომ დიდხანს იფიქრეს, ზომეს, წონეს და კონკრეტულად მერაბიშვილის ანიმაციური პერსონაჟის შემთხვევაში იმ ოპტიმალურ ზღვარს მიაგნეს, როდესაც სასაცილო არ არის, მაგრამ სამაგიეროდ არც მწვადი ინვება და არც შამფური.

ბურად მძიმე პერსონაჟია. იმაზე მეტს ნამდვილად ვერ მოიფიქრებდნენ და გააკეთებდნენ, ვიდრე თავად ნათელაშვილი აკეთებს, ამბობს. ნათელაშვილი ნათელაშვილია! ერთადერთი და განუმეორებელი. შეუძლებელია, ანიმაციურმა შალვამ ცოცხალს აჯობოს და შეუძლებელს ნურც "დარღუბალას" მოვთხოვთ.

"დარღუბალა-2"-ის მხატვრების მიერ შექმნილ დანარჩენ პოლიტპერსონაჟებზე არამცთუ გამეცინა, ფაქტობრივად ვერც კი ვიცანი. ერთადერთი ბენდუქიძეა, რომელსაც გაბარიტები ერთი შეხედვით ამხელს, თორემ სხვები ვინ ვინ იყო, ვერც გავიგე. ან სალომე ზურაბიშვილი რატომ არის ზურაბიშვილი, ან გამყრელიძე რა გამყრელიძეა, ან ლევან ბერძენიშვილი რანაირი ბერძენიშვილია, ან დავითაშვილიძიძიგური (Dolce and Gabana, როგორც მათ თბილისში ეძახიან) საქართოდ რომლები იყვნენ?

არადა, ჯანმრთელი, ნიჭიერი, ობიექტური და ზუსტად მიმართული იუმორი ყველაფერს როგორ აკეთილშობილებს?! ყველასათვის როგორი იოლი გასაგები და შედეგიანია?! გულიან სიცილს რა შეიძლება სჯობდეს?

# SMS-ტემპ

■ სანიტარიული სამსახურის მიერ თბილისის ყველა ბალის თუ ეზოს ნახმარი შპრიცებისგან დასუფთავების ინიციატივა ძალიან მისასალმებელია. კარგი იქნება, თუ ეს წამოწყება გაგრძელდება და თბილისის პარალელურად, მაგალითად, აჭარაში ზღვის სანაპიროსაც დასუფთავებენ, თორემ წელს ზღვა-სთან კენჭებზე მეტი სისხლი-ანი შპრიცები იყო.

ლმდღვანელობამ და ვერც  
მოსახლეობამ ვერ გაარკვია.  
მგონია, რომ ამ წარწერების  
გაჩენის ერთ-ერთ ვერსიად  
სისხლის სამართლის კოდექ-  
სში შესატანი ცვლილებების  
წინააღმდეგ პროტესტიც უნ-  
და იქნეს განხილული.

■ ამ კვირის ერთ-ერთი სა-  
მუშაო დღის თორმეტსაათია-  
ნიმა კურიერმა არასამთავრო-  
ბო ორგანიზაციის დასკვერები  
გამოგვიცხადა და ბესო ჯუ-  
ლელი ყველაზე პასიურ დეპუ-  
ტატად დაგვისახელა. ექვსსა-  
ათიანში ჯულელი აქტიურ, ამ-  
ომრჩევლებთან მუდმივ კონ-  
ტაქტი მოიხდებოდა.

ში” საბავშვო აკვაბულვარის  
გაკეთებასა და მშენებლობებ-  
ის შეჩერებას აპირებენ. იგივე  
პრობლემა იპოდრომსა და  
ზოოპარკსაც ეხება. ხომ არ  
შეიძლება თბილისში ყველა  
ცალკეული ხის ნაცვლად თი-  
თო კორპუსი წამოიჭიმოს. ვის  
რად უნდა “კარგი ბინა” ჰაერ-  
ის გარეშე?

ამაზე პირველად არ ვლაპა-  
რაკობ, რითაც საკმაოდ მწვა-  
ვე რეაქცია, გაპრაზება გამო-  
ვიწვიე, კიდევ ერთხელ მაინც  
ვიტყვი, რომ ნიჭიერი მსახიო-  
ბიდან საშუალო გემოვნების  
შოუმენად დუტბას გადაქცევა  
დასანანი მონია.

# "არამარტინისტი არამარტინი"

# კომისარაც პატივისცემას არ ვღია



ჩემი აზრით, უურნალი "ანაბეჭდი" ყველაზე გემოვნებიანი, მყარი, ჩამო- ყალიბებული კონცეფციის მქონე ფე- რადი გამოცემაა, რომლის ახალგაზრ- და, ნიჭიერ ავტორთა ჯგუფი არატრა- ფარეტული შინაარსობრიობისა და დიზაინის მიღწევას ყოველთვის მაქ- სიმალურად ცდილობს და მგონია, რომ აღნევს კიდევ უურნალს ასაკის, გემოვნებისა და ინტერესების მრავა- ლფეროვნებით გამორჩეული ერთგუ- ლი მკითხველი ჰყავს, რომელთა შორ- ის მიუავარ

სწორედ ამ ყველაფრიდან გამომდინარე, ნოემბრის თვის ნომერში ერთ-ერთი გვერდის ნაკითხვით, უძრალოდ, გაკვირვებული და ცოტა შეურაცხყოფილიც კი დავრჩი, რასაც "ანაბეჭდისგან" არაფრით ველოდი. ვინმე ზაზა ბურჭულაძის მიერ, როგორც თვითონ ამბობს, "პატივის-ცემით" წარმოდგენილ ნატურალისტურ ანტიესტეტიკაში გადასული საკუთარი შიშველი სხეული და მცირეზომის მინანერი, ვერაფრით მივხვდი, რას ემსახურება. ან ეს ზაზა ბურჭულაძე ვინ არის, რითი ან ვისთვის არის ღირსშესანიშნავი, ან მისი, რბილად რომ ვთქვათ, არაიდეალური სხეულის მზერა ვის სიამოვნებს, ან რატომ უნდა ვიცოდეთ ეს მართლაც რომ "აუტ-ანელი ადამიანი" "ქალი რომ ყოფილიყო, ვის მისცემდა" (ციტატაა, მა-პატიეთ), ვისადმი გასჩენია ლტოლვა და ვისადმი უინი დღესაც არ გა-

მე კი გულნრფელად მაინტერეს  
ებს, უურნალმა "ანაბეჭდმა" ამგვარ  
უსუსურობას გვერდები რა ნიშნით  
დაუთმო. თუ მისი ახალი წიგნი  
"ხსნადი კაფეკას" ანონსირება უნდოდ  
ათ, მგონია, რომ უურეაქცია გამოიწინ  
ვიეს. მე, მაგალითად, როგორც მკი  
თხველს, "ანაბეჭდში" წაკითხული  
მეყოფა. მე ჩემთვის ბურჭულაძე ამო  
ვწურე და მეტი აღარ მაინტერესებს  
ბოკემური თავისუფლებისკენ უშედე  
გო, სასაცილო, უბადრუები მცდელო  
ბანი არასდროს მხიბლავდა. მას საკუ  
თარი გაჭირვებაც ეყოფა, უნდა რო  
ოსამა ბენ ლადენს მისცეს და ვერ პო  
ულობს! ბურჭულაძე როგორც ბენ  
ლადენს ვერ იპოვის და რომც იპოვოს  
ვერ დაითანხმებს, ისე მწერალიც ვერ  
გახდება. ყალბი ლიტერატურა კარგი  
არასდროს ყოფილა. უნიჭოს ნიჭიერ  
არ შეუქმნია. კომპლექსები თავისიუფ  
ლებად ვერ წარუდგენიათ. ვერავის  
ვერავის ვერ ატყუებს.

"ანაბეჭდს" კი მოკრძალებულად  
ვთხოვ, რომ მეტი ასეთი გემოვნებით  
ინტელექტუალური ლაფსუსი, ეცად  
ოს, არ დაუშვას. საკუთარ პრესტიჟს  
ხარისხსა და მკითხველთა ერთგულე  
ბას გაუფრთხილდეს.

A black and white photograph of a person from the waist down. The person is wearing a white, cropped, short-sleeved top and a full, flowing grey skirt. They are standing barefoot, facing right, with their right hand raised in a 'stop' or 'wait' gesture, palm facing forward. The background is plain and light-colored.

